

σπουδῆς συνετάσσοντο οἱ πίνακες καὶ ἕως τώρα ἀκόμη διορθοῦνται καὶ συμπληροῦνται μετὰ τὴν βοήθειαν μάλιστα τῆς ἐπιγραφικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης τῶν νομισμάτων. Καὶ τῶν πρώτων λοιπὸν Ἀρχιερέων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ἀκριβῆς χρονολογικοὶ πίνακες, ὅταν μάλιστα συνοδεύονται ὑπὸ εἰδήσεων ἱστορικῶν καὶ βιογραφικῶν, εἶναι μεγάλης σημασίας ἔργον. Ὅχι δὲ μόνον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἡ ἱστορία πολλαχῶς διαφωτίζεται, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλου ἡ ἱστορία τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Καὶ ποίαν μὲν θέσιν ἡ Ἐκκλησία κατέχει ἐν τῇ κοινωρικῇ τάξει τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀγνοῶν, ὅθεν καὶ πάντες γινώσκουσι τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν τὴν ὅποιαν ἤσκησαν οἱ Πατριάρχαι ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην τροπὴν, ἣν ἔτυχε νὰ λάβωσι τὰ ἔθνη καὶ ἡμῶν πράγματα. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πατριάρχης κατεστάθη ὄχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ δουλεύοντος Γένους ὁ ἀρχηγός. Τίνες λοιπὸν ὑπῆρξαν οἱ κατὰ τὸ διάστημα τῶν αἰῶνων ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχεύσαντες, πότε ἀκριβῶς ἕκαστος ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ἀπὸ ποίας ἐπισκοπῆς ἀνυψώθη εἰς τὸ ὑπάτον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, πρὸς τίνα ἱστορικὰ γεγονότα ἕκαστος ἐξ αὐτῶν συνέδεσε τὸ ὄνομα του ἐπ' ἀγαθῷ ἢ ἐπὶ κακῷ, πάντα ταῦτα εἶνε ζητήματα, τὰ ὅποια φυσικῶς δὲν ἐνδιαφέρουσι μόνον τοὺς εἰδικῶς ἀσχολουμένους περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ πάντα λόγιον ἄξιον τοῦ ὀνόματος.

Πλὴν δὲ τούτου, ἐπειδὴ οἱ κατορθώσαντες νὰ ἀναβῶσι τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, πρέπει ἐξ ἄπαντος διὰ τινος λόγου ὑπερόχως οἰαζόμενοι νὰ κατώρθωσαν τοῦτο, ἡ ἱστορία τῶν Πατριαρχῶν, ἣτις ἐξ ἄπαντος πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὴν χρονολογικὴν αὐτῶν μνηεῖαν, διαφωτίζει πλείστα σημεῖα τῆς μερικῆς καὶ ἰδιαίτερας ἱστορίας τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν κομῶν καὶ πόλεων, ἐν αἷς οἱ Πατριάρχαι ἢ ἐγεννήθησαν, ἢ ἐδίδαξαν ἢ ἐχρημάτισαν ἐπίσκοποι πρὸ τῆς ἀναρρήσεώς των εἰς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα.

Τοιαύτους καταλόγους τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκτενεστέρους ἢ συντομωτέρους ἔχομεν καὶ ἄλλους, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἀνεκδοτοί, ἀλλ' ὁ νῦν ἐκδοθεὶς καὶ ἐξ οὗ ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ γράψωμεν ταῦτα, εἶναι πληρέστερος καὶ ἀκριβέστερος ἐν πολλοῖς, διότι ὁ φιλοπονήσας αὐτὸν ἠδυνήθη ὄχι μόνον τὰς τῶν προηγουμένων αὐτοῦ ἐργασίας νὰ ἐπωφεληθῇ, ἐξελέγχων καὶ τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν, ὅσας εἶχον ἀνακριθείας ἀλλὰ ἐκ πηγῶν ἄλλων νὰ πορισθῇ πλείστας εἰδήσεις.

Ἀκριβῆ περὶ πάντων τούτων τῶν ζητημάτων ἐννοιοῦν δύναται νὰ λάβῃ ὅστις ἀναγνώσῃ τὴν Προδιόκησιν (ἢ ἐπεθυμοῦμεν ἡμεῖς ἄλλην ἐπιγραφὴν οἰκονομικήν) τοῦ βιβλίου. Ἐκεῖ πολλὰ ἔχρη νὰ μάθῃ ὁ περὶ τὰ τοιαῦτα περιεργός. Πόθεν ὁ τίτλος ὁ πατριαρχικός, πῶς κατὰ καιροὺς ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ χειροτονία του, πῶς ἐνεδύοντο οἱ Πατριάρχαι καὶ τίνες αἱ προνομίαι των, ποῖα τὰ καταλύματά των, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἀξιοπεριεργα βλέπει ἐκεῖ ὁ βουλούμενος. Ἠθέλησε δὲ καὶ εἰκόνας νὰ μᾶς παραθέσῃ τινῶν Πατριαρχῶν, ἐπιφανεστάτων μάλιστα ὁ κ. Γεδεών, πρᾶγμα ἀξιόλογον, διότι καὶ εὐχάριστον εἶναι νὰ βλέπωμεν τὰς σεμνὰς μορφὰς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐποίησαν τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν εἰς χρόνους παλαιούς, τίνες μάλιστα εἰς χρόνους ἑσπερούς, ὅτε καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Γένος ὁλόκληρον ἐπορεύοντο ἐν σκότει καὶ σπικῇ θανάτου, καὶ συγχρόνως κινεῖ τὸ ἐνδιὰ φέρων ἡμῶν τὸ νὰ λαμβάνωμεν ὅπως ἴδωμεν πότε ἐννοιοῦν καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς περιβολῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἀπ' οὗ μάλιστα ἡ ἱστορία τοῦ ἐνδι-

ματος, περὶ ἧς τόσον ἐνδιαφέρονται οἱ ξένοι ὡς σγαιτικῆς πρὸς τὰ ἔθνη αὐτῶν πράγματα, παρ' ἡμῖν οὔτε ἐξητήσθη ἕως τώρα, ἀλλ' οὔτε καὶ ἔρευνά τις συστηματικὴ, τοῦλάχιστον καθ' ὅσον ἡμεῖς εἰςέυρομεν, περὶ αὐτῆς ἔγινε. Δυστυχῶς οὐδεμίαν φροντίδα ἐνόμισαν καλὸν νὰ λάβωσιν οἱ ἐκπονήσαντες τὰς εἰκόνας περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῶν ἐκτελέσεως. Ἡ τοιαύτη δὲ αὐτῶν κακὴ ἀπέικασις φοβοῦμαι μήπως ἐλαττώσῃ καὶ τὴν πεποιθήσιν, ἣν πρέπει τις νὰ ἔχῃ περὶ τῆς ἐξ ὠρσιμένων μνημείων γνησίας αὐτῶν ἀναπαραστήσεως.

Ὅπως δὲ ποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα καὶ οἰαζόμενοι ποτε ἄλλας ἐλλείψεις καὶ ἂν εὐρη τις ἐν ἔργῳ, τοῦ ὅποιου θὰ ὑπῆρξε τῷ ὄντι πολὺ δυσχερὲς ἢ σύμπηξις, ἢ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ νέοι οὗτοι Πατριαρχικοὶ Πίνακες θὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ καλὰ ἑλληνικὰ βιβλία, ἐν οἷς δυνάμεθα προαίρεως νὰ εὐρίσκωμεν τὸν θησαυρὸν τῶν εἰδήσεων, οἱ ὧν συναποτελεῖται ἀξιόλογον καὶ περισπούδαστον μέρος τῆς πατρίου ἱστορίας. Σ.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Α' Ζήτημα πρὸς λύσιν.

Εἰς τίνα ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐστίας ἀνήκει τὸ κάτωθι αὐτόγραφον; Διὰ τίνων σκέψεων ἐπὶ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος εὐάνατε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτὸν καὶ ὄχι εἰς ἄλλον;

Ἡ φωνὴ ἐρώλης

Ἡ ὁ δημοσιευθῆ ἐκ τῶν ἐπιτυχῶν ἀπαντήσεων ἡ μάλλον δικαιολογημένη γραφολογικῶς καὶ θὰ δοθῇ εἰς ἀμοιβὴν ἐν καλὸν βιβλίον εἰκονογραφημένον.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἐν καὶ ἐν πόσα κίβνου;
Διατί αἱ ἐξυπναὶ γυναῖκες ἀγαποῦν τὸν ὕπνον;
Τί ἐστὶν ἐπιτυχία;
Τί κίβνεις μετὸν πειρασμῶν;
Διατί ἐπλάσθημεν ἀνόμοιοι;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Τί πράγμα περισσότερον θερμότητι;
Ἀπ. Τὸ στήθος τοῦ γραφεύου μου, διότι περιέχει πλείστας ἐπιστολάς με θερμὰ συγχαρητήρια, με θερμότερας συστάσεις, με θερμότητας παρακλήσεις.
Ρήγας.

Ἐρ. Δύο καὶ δύο πόσα κίβνου;
Ἀπ. Ἐν . . . τετράκουν.

Ἄδελφός.

Ἐρ. Ποία εἶνε ἡ καλῆτέρα ἡλικία;
Ἀπ. Ἐκείνη, ἣν δὲν ἔχομεν πλέον.

Ἰηθερωγράφος.

Ἐρ. Ἄνευ τίνος δύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος;
Ἀπ. Ἄνευ πνεύματος.
Δέλλα.

Ἐρ. Τί μισεῖ περισσότερον ἡ γυνή;
Ἀπ. Τὸν ἀδιάκριτον, ὅστις ἐρωτᾷ περὶ τῆς ἡλικίας τῆς.

Πετεινόμεναδος.

Ἐρ. Ἄνευ τίνος δύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος;
Ἀπ. Ἄνευ καρδίας— ἡ γυναῖκά μου ἐπάτησε τὰ σπράντα.
Ὁ σέξυρος